

Ukrayna böhranının gələcəyinə dair bəzi mülahizələr -1

**Dr. Nazim Cəfərsoy, Qafqaz Beynəlxalq Mənasibətlər və Strateji Araşdırmalar
Mərkəzi Sədr Müavini**

Ukrayna böhranı və Rusiyanın Krımı işğalına dair diqqət mərkəzində olan bəzi suallara dair fikirlərimi oxucularla bölüşmək istəyirəm.

Bu sualları belə sıralamaq olar:

1. Ukrayna ilə Rusiya arasında "Krım müharibəsi" olacaqmı?
2. Qərb Rusiyaya qarşı mövqeyini nə qədər sərtləşdirə bilər?
3. Ukraynanın gələcək inzibati sistemi necə olacaq?
4. Ukrayna NATO üzvü olacaqmı?
5. Krımın taleyi necə olacaq?
6. Növbədə kim var?
7. Ukrayna böhranı və Krımdakı Rus işğalı Azərbaycan üçün nə ifadə edir?

Bu suallara bir neçə yazıda sırasıyla cavab verməyə çalışacağıq.

1. Ukrayna ilə Rusiya arasında “Kırım müharibəsi” olacaqmı?

Burada nəzərə alınması ilk vacib məsələ problemin tərəflərinin belə bir müharibəyə baxışdır. Ərazisi işğal edilən Ukraynada dövlət, siyasi, iqtisadi və hərbi baxımdan ciddi böhran içərisindədir. Bu şərtlərdə Rusiyadan bütün göstəricilər baxımından geri qalan Ukraynanın belə bir müharibəyə hazır olmadığından, müharibənin Kırım geri qaytarmayacağı kimi, Şərqi Ukraynanın itirilməsi ilə nəticələnməsi təhlükəsi də böyükdür. Üstəlik, sırasıyla Ukraynalı “öz slav qardaşı Rusa” qarşı müharibəyə səfərbər etmək kimi ciddi bir psixoloji əngəl də var.

Elə bu psixoloji amil Rusiyanın da Ukraynaya qarşı açıq bir müharibə başlandıqdan tərəf olmasına mane olmaqdadır. Ukrayna ilə açıq müharibə Rusiyanın Kırım əldə etmək üçün geniş istifadə etdiyi “Kırım xalqının öz müqəddəratını təyin etmə” və “problemin əsas mənbəyinin Kiyevdəki faşistlər olduğu” kimi onsuz da beynəlxalq ictimaiyyət tərəfindən inadırcılığı olmayan tezislərinə özü tərəfindən vurulan böyük bir zərbə olar. Bundan başqa belə bir müharibəyə başlamaq Rus imperyalizminə dair haqlı narahətçilikləri daha da gücləndirməklə yanaşı, iqtisadi baxımdan ölkədə ciddi problemlər təhlükəsi yaradar. Rusiyanın şərqi Ukraynaya dair bəzi hesablarının olması şübhə doğurmasa da, Kremlin bunun üçün oradakı daxili insan resurslarından faydalanması daha yüksək ehtimal sayılmalıdır. Bu strategiyanın artıq Xarkovda, Doneskdə və digər oxşar bölgələrdə tətbiq edilməyə başladığının müəyyən əlamətləri aydın görünməkdədir.

Qərbin, Avropanın ortasında belə bir müharibəyə, yaradacağı siyasi, hərbi, iqtisadi və bəşəri risklər səbəbiylə razı olmayacağı, hətta Ukrayna bunu istəsə belə müharibədən çəkindirəcəyi təxmin edilə bilər. Siyasi baxımdan belə bir müharibə hələlik Ukrayna ilə Rusiya arasında mütləq mənada tərəf tutmayan Avropanın əsas güclərindən Almaniya, Fransa və İtaliyanın manevr imkanlarını məhdudlaşdıraraq daha kəskin mövqə müəyyənləşdirməyə məcbur edə bilər. Bu isə qeyd edilən ölkələr baxımından arzu edilən deyil.

Müharibə eyni zamanda enerji daşıyıcıların qiymətinin bahalaşması və Ukrayna üzərindən gələn Rus enerji resurslarının nəqlinin davam etməsi (və ya təhlükəsizliyi) baxımından çox ciddi təhlükə deməkdir. Bu isə İtaliya, İspaniya, Yunanistan və Cənubi Kiprdə yaşanan iqtisadi böhranın daha da güclənməsi ilə yanaşı, böhran prosesinə başda Almaniya və Fransa olmaq üzrə yeni üzvlərin əlavə olunması deməkdir. Müharibə iki dünya müharibəsinin darmadağın etdiyi və Bosniyadakı müharibəni Amerika Birləşmiş Ştatlarının (ABŞ) yardımı ilə ancaq dayandıra bilən Avropa üçün şimal sərhəddində yeni təhlükəsizlik risklərin yaranması deməkdir.

Bu eyni zamanda NATO-nun Rusiyaya qarşı zəiflətdiyi təhlükə səviyyəsini yenidən yüksəltməsi deməkdir. Müharibə həm də milyonlarca Ukraynalının Avropaya köçməsi üçün qılgıncım yaradaraq Avropa İttifaqı üçün həlli çətin olan yeni insani problemlər deməkdir. ABŞ-ın da bu şərtlər altında müharibə ssenarsinə imkan verməyəcəyi aydındır.

Ancaq yenə də xüsusən də Ukrayna hakimiyyətinin, daxili ictimai rəyi nəzərə alaraq və müzakirələrdə daha güclü görünmək üçün hərbi güclərini hazır tutmağa çalışması və Rusiyanın da bənzər şəkildə

davranması ilə zaman-zaman ordular arasında xırda münaqişələrin ola biləcəyi “idarə olunan gərginlik” mühitinin davam edəcəyini aydın göstərir.

Qısacası, şərtlər Rusiya ilə Ukrayna arasında Krım müharibəsinin olma ehtimalını ciddi şəkildə zəiflətməkdə, ancaq Azərbaycan-Ermənistan münasibətlərinə bənzər “idarə olunan hərbi gərginlik” ilə müşayiət olunan diplomatik müzakirələrə söykənən münasibətlərin davam edəcəyini ortaya qoymaqladır.

Ardı var...